

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Közlönetek árak:
Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. kft. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppellik A., Daube G. L. és társai és Herndl. Brtnben: Stern M.

Nyitlár: petitsora 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlárak és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai önszegélyző szövetség”, a „Csaktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Hirdetések jutányosan számítottak.

A köztisztviselők érdekében.

A tisztviselők vállalt az újabb időben megrakták teherrel s a mint a régi patriárkális világban pár szóval könnyen elintézték, azért most nyalábszámra kell teleirogatni a papiroost s az a tisztviselő, kinek elődje hivatalos elfoglalása mellett még gazdálkodni is ráért, ma örül, ha legalább az egy vasárnap délutánt nem a hivatalos szobák füledt levegőjében, hanem családjá körében töltheti. Igaz, hogy mai napság már mindenki homloka verejtékével keresi kenyerét s a jól végzett kötelesség teljesítésének tudatában bizonyos erkölcsi jutalom rejlik, de az már méltánytalanság, hogy a terhek növekedtével nem tart egyenletes lépést a javadalmazás. A teendőket, a felelősséget rohamosan szaporítjuk, de a tisztviselők fizetésének felemelésétől annyira idegenkedünk és elfeledkezünk, hogy az jobbadán ma is abban az ősszegben van megállapítva, mint volt év tizedekkel ezelőtt.

A nemzeti élet egész vonalán megváltoztak pedig azóta a megélhetési viszonyok, az igények napról-napra fokozottak, az élelmi cikkek megrágtak, szóval a megélhetési feltételei súlyosabbakká váltak. Ma már minden köztisztviselőtől megköveteli a társadalom, hogy intelligens emberhez illő

módon éljen, ruházkodjék, a művelt társaság szórakozásaiban részt vegyen, hogy honnan teremti és veszi ehhez a szükséges anyagi eszközöket, azzal nem törődik senki. És ekből következik aztán két dolog: nevezetesen az egyik rész addig csinalja az adósságot, míg hitele végkép ki nem merül s az anyagi és erkölcsi romlás és tönkrejutás után vigasztalan nyomorban áll, nyomorba jut, míg a másik rész visszaélésre vetemedik, az égetően szükséges pénzt tiltott uton igyekszik megszerezni s ezzel aztán nemcsak magát, de egy egész ártatlan családot dönt a fekele gyalázatba.

Nem lehet tehát csodálni, ha a tisztviselők panasza már hangos zugolódással vált s magában a közvéleményben is gyökeret vert az a tudat, hogy a helyzet tartathatatlan. Maga az állam vette kezébe a kezdeményezést, hogy a köztisztviselők nyomasztó helyzetén javítson s nincsen egyéb hátra, minthogy nyomába lépjenek a városok és községek, hol a tisztviselők fizetése még amazoknál is nyomoruságosabb s a kisebb fizetésű tisztviselők javadalmazása csakugyan a »bér« alacsony színvonalán áll.

Már pedig ha megköveteljük a tisztviselőtől, hogy megfelelő képességgel bírjon, ha megvárjuk, hogy kötelességeinek

pontosan, hiven és becsülettel megfeleljen, tiszta kezű gondozója legyen a közvagyonnak, akkor szolgálataiért is adjunk tisztességes fizetést, mert meg van írva: »méltó a munkás a maga béérére.« Tisztességes, becsületes közigazgatást ohajtunk mindannyian, de ez csak úgy lesz elérhető, ha tisztviselőink számára biztosítjuk a tisztességes megélhetést s megóvjuk őket annak kényszerétől, hogy tiltott uton szerezze meg magoknak a mindennapi kenyeret.

Sajnos tünet az is, hogy a köztisztviselők legelnyomottabb és legnagyobb nyomorban tengődő osztálya: tanítóink anyagi helyzetének javításáért a községek és hitefekezettek alig itt ott tesznek valamit.

Ne gyűlölködjétek.

Az a vérlázító gonosztett, mely az egész világot megráta immár a feledés tengerébe kíván elmerülni.

Ránk ez a francia eszeveszttség alig tartoznék, nekünk, mint vidékünk érdekeit szolgáló sajtónak, vajmi csekély részben adna gondot a lyoni szörnyű eset, ha a magunk pátriájára nem tudnók levonni ez esetnek az ó nagy és súlyos erkölcsi tanulságait. De erről egy más alkalommal.

A „Muraközi” tárczája

Falusi regény.

Mondhatom: érdekes témát választottam. A mit utóheretellen bájjal énekelt Petrava s a mi Ádámot poétává avatta a paradicsomban: a szerelmet. Ez az örök emberi érzélem inspirálta évtizedek óta a poétákat s hiába magyarázza meg Schoppenhauer ezt a csodálatos érzést metafizikailag: a tudományos kutatók szívét is megkeresi a tüneményes kobold.

Schoppenhauerre csak a szentatví, ideg rokkant, századvégi emberek néznek csodálattal, a kik már eljutottak az emlékkönyvbe való verselés koráig, azok sokkal inkább kíváncsiak a poéták beszédére. Ezek a jóhiszemű fiúk, a jövő nyárspolgárok sokat ígérő hajtsái. Ők Vörösmartya esküdnek, a ki így énekel:

A néma szeretet
Szűz mint a lélek, melynek a
Nyelv még nem véthetett!

Eötvös József, a ki ezt mondja: Szeressetek! E nagy világon csak egy van a mi boldogit: szívetek! Vagy a nagy britt gigász, Schakespeare, a ki így gonyol:

„Szótlan együgyűség: szeretet,
Sokat mond nekem, noha keveset.”

Vagy szent Cyprián, a ki nem kevesebbet mond, mint ezt: „A ki keveset szeret, keveset

imádkozik s sokat imádkozik, a ki sokat szeret. Vagy:

Ejh... de mikor a közönség nem szereti a szentencziákat. Jobb bizony, ha magam is inkább egy történetet mondok annak feltüntetésére: hogy mi a szerelem?

Ime egy történet róla.

Hónapos szoba szürke szegénységében munkát irt Csikó Sándor. A szegénység nagyon gyámultalan. Sándor is tapasztalta, hogy noha az önkritika minden tekintetben meg volt előgedve a Szocializmus Veszedelemével, ezzel a készülő művel, nem bízott sikerében. Megmutatt a művét néhány elismert írónak, a kik nagy magasztalással ítélték a könyvről és előre is tudományos nyereségnek mondták, ha e könyv megjelenik. De minő szatyra! A kinek a lelke a szocializmus veszedelemért égett, annak — éhínséggel kellett küzdeni. A nyomor nem engedte dolgozni, s talán az égi nemű emelte föl az erkölcsi elfáradás előtt azzal, hogy nyomorának legsötétebb napjai egyikén nevelői állást kapott Méhfalun egy régi gentri-családban.

Egészen bizonyos lehetett benne, hogy nem valami örömmel fogadta a nyomorból kivezető arnyal kezét de nem tehetett okosabbat. A Szocializmus Veszedelemének íveit abban a tudatban csomagolta össze, hogy ennek egyelőre békét hagy és néhány zabolátlan, parlagi lélek nyesegetéséhez fog.

Nyáriasság és a falunak üde levegője fogadta. A fővárosban összezsugorodott tüdöje duzzadni kezdett. A kiéhezett emberek rettenetesen fog, a jó házikoszt; Csikós Sándor filizter formája kezdett áhasonulni a vidéki jól táplált gavalérok formájáig.

Hanem egy gondolat mindig bántotta: a Szocializmus Veszedeleme. Érezte, hogy lelkéhez van tapadva a rögeszme. Lehet, hogy beleőrül, ha sokáig e gondolatai vesződik, de érezte, hogy neki meg kell írni a Szocializmus Veszedelemét, tudományos alapon.

Idők folyamán azonban ez az erős fogadás az a jó feltétel kezdett nagyon lenézett, nagyon tizedrangú kívánság lenni. A filozopter szivében, agyában sőt testében is sajtáságos változások estek. Szíve sebesebben vert, agyában titkos és édes gondolatok hullámoztak, arcát pedig elöntötte az epedő szerelem pápadátága, az a „legérdekesebb szín”, mely a hajlékony nő szívet rabba szokta ejteni.

Es a ki történetemet ilyen válságos fordulatra elé viszi, az Mártha, a ház tündére. Gyors rohammal vette be szívét a nevelő, aki pedig erről semmit sem tudott és még akkor a Szocializmus veszedelemén elmélkedett.

Szép nyári alkonyat volt. A tájat szelid szellő bodrozta. A kert illatát az erdőszélre hajította, a hol ősszelvadt vad, természetes nyirkos erdőállattal. Sándor talán éppen ó rá gondolt. Mártha közeledett. Egyenesen a dolognak vágott.

— Tudja miről gondolkozom?

Sándor a filozopterek hagyományos ügyetlenségével szeretett volna e perczen — melyet különben ohajta leseit, — elslütyedni.

Mert ne gondoljuk, hogy csak a mámoros francia népben van az a nemzeti gyöngeség, hogy mert elnöküknek egy olasz származású gonoszlelvő főre által kellett meghalnia, hát ezért vak gyűlölettel szeretne minden olasz számára vérfürdőt készíteni; sajnos, ez a nemzeti gyöngeség bennünk, magyarokban is meg van.

Mennyi nemzeti szerencsétlenséget, mélységes és igaz bánatot tudunk volna elhárítani, ha nem tudnánk oly mélyen, szinte megbocsátatlanul gyűlölni. Ha jobb szeretnők hazánkat, semmint gyűlöljük ellenségeinket! A most nemzetünket részeire tagolni kívánó nemzetiségi kérdés a vak gyűlöletből nőtt ilyené, de ugyan kinek ne volna tapasztalata a saját kisebb körében, hogy egyes antipathiákat mily nagyon szeretünk általánosítani, a gyűlölet vak eszékeivel leszünk, félreértések és érzékenységből gyűlölettel szívünkben, leheljük ki a lelkünket. Mennyire ismerte az embereknek ezt a hibáját Schiller, a ki a »Lied von der Glocke« című versében egy helyen így kiált föl: Nem tanácsos az alvó oroszánt felköltöni, vészthozó a tigris de irtózatossabb az ember vak dühében. Pedig a lelki nemességnek mily szép tulajdonsága, mily szép megnyilatkozása a megbocsájtás, hiszen maga Jean Paul is ezeket írja: »Az ember sohasem oly szép, mint mikor bocsánatot kér vagy ad.«

Az ám! csak hogy tessék csak a pacseri kaszinóban egy tyukszem letaposás horribilis sértéséért nem a lovagiaság útjára lépni; tessék csak egy ismert és elszennvedett sérelemért megbocsájtani: csüstől fognak hulni a meggyalázó epithetonok, mert a mi társadalmunk a gyűlölet számára van berendezve

A társadalomnak ez az eszeveszett gyűlölete olyan nagy, hogy miatta immár a társas érinkekések valóságos nyüggé válnak különösen azok számára, a kik bizonyos őszinteséggel rendelkeznek.

Valójában a legundorítóbb az, hogy a kirkról tudva-tudjuk hogy gyomrukban gyűlölök egymást, a társadalmi konvenció-

ciók szerint, ha találkoznak olyan édesek, mint a méz És simák, mint a kigyó. De még ezekre a képmutatókra is rá fog illeni szót. A g o s t o n szava, a ki egyik levelében a következőket írja: »Az élet úgy is szenvedésünkre adatott e földön, ne gyűlöljük egymást, hiszen C a t o mondotta, hogy a gyűlölet nem bátor emberek tulajdonsága.

A kisedővoda majálisa Perlakon.

Sajátságos alkotása az emberi természetnek, hogy míg szemei vágyó kíváncsisággal, összes atomai a felszigazott szenvedély paroxizmusával csüggnék a jövő titokzatos leplén, keresve mögötte a bölcsek követét, a soha teljes mértékben nem élvezett boldogságot, addig a lélek, meggyújtva az emlékezet izzó szövetekét, visszazáll a mult sötét éjszakáiba, egy-egy kiemelkedő pontjánál elmerengve áll meg, s megittasulva szívja magába az örökre elveszett, de egy pillanatra újra megtalált gyönyörök édes mézét . . .

Önkénytelenül, egy litkos hatalom varázserejével szállt vissza lelkem a multba, midőn a perlaki kisedővoda felügyelőbizottsága által folyó hó 8-án rendezett nyári mulatságon megjelentem.

Ugy tetszett nekem, mintha az, a mit látok, már egyszer megjelent volna lelki szemeim előtt, keresem, kutatom azt a ragyogó lebüvülő képét az emlékezetnek, mely most gyönyörrel tölt el, s megtalálom végre az aranyos gyermekkor képzeletének fantasztikus világában.

A regék kalandos birodalmában lezáll egy jötevő tündér a földre, elvezeti a királyfiut egy óriási lakattal lezárt sziklához és így szólítja meg: »E sziklák falain belül van a boldogság rejtélyes szigete mely a gyönyörök forrásához vezet. Nincs hatalom, nincs erő, mely a sziklák mesés kincsét feltárná, de van egy kis virág, melynek érintésére az óriás lakat lehull s megnyílnak elötte a barlang kapui. Ke resd e virágot, s ha megtalárod, oly boldog lesz, minő még nem volt halandó.«

És elindul a kis királyfi, kísérelve meg hatalmas mágus, nyájas arcu villik és nymphák.

Legyőzi az utját álló óriást, megmérkőzik a hét fejű sárkánnyal s végre hosszas keresés után társai segélyével megtalálja a szerény kis virágot.

E virág varázserejű érintésére lehull az óriási lakat, láthatatlan sziklakapuk nesztelenül nyílnak meg, andalító zene hangzik feléje, s előtte áll a tavasz ezer pompájában tündöklő sziget, melynek keretén belül ragyogó tűzű gyémántok és drága kövek szórják szerzte szíjjel szem kápráztató lényüket.

Igen-igen, ez az! A mesebeli királyfi az emberszeretet, az őt kísérő ezermester a felügyelő bizottság fardadhatlan elnöke dr. Böhm Sidney, a villik és nymphák a bizottság hölgy tagjai, az óriás a büszkeség, a hét fejű sárkány az előítélet, s a szerény kis virág a jótékonyág.

A büvös sziget a fényárban uszó, ezeryni virággal művésziileg díszített táncshely, melynek keretéből mosolygó korallajkak, és a gyémántnál is ragyogóbb szemek delejes sugárzása, valamint Sárközi bandájának édes bus magyar nótái hozzák a szívet kéjes zibongó forrongásba.

Megindult a jókedv folyása, hatalmas, feltartóztatlanul, oly elementáris erővel, mint valaha a régi jó magyar táblabírák patriarkális korszakában.

Néha néha elborulnak a nevető szemek, ha egy-egy esőcsep nem bírna ellenállni a kísértésnek, megszökik felhőtáborából s megesőkolja az alabástrom vállakat, de újra felcseng a kacaji, utat tör a jókedv fel a magasba, és elüzi a komor felhőket, hogy zavartalanul bilincselje le a mámorba ringatott kedélyeket.

És ez így megy reggelig. A piros hajnal elbámulva üdvözli a napkeletről ide lopott paradicsomot, a fecskék és pacsirták édes csicsorgése belevegyül a zene fülbe-mászó összhangjába, a szerény méhek döngicsélve repkedik körül a virágok ezreivel díszített pompás koszorukat, s az első le-tévedt napsugár örömittasan fűrdik meg a felé ragyogó szemek megmérhetlen boldogságot rejtő tengerében.

A nap már a magasból küldte izzó sugarait, midőn a szünni nem akaró csárdás mellől kedélyes villásreggelihez ült a társaság, hogy ennek végeztével az álom karjaiban szője tovább az édes regét a keresett és megtalált boldogságról.

A négyeseket állandóan 26 pár tánczolta.

Az erkölcsi és anyagi siker, mely már a farsangon rendezett jelmez estélyen rohammal nyerte meg a közönség rokonszenvét, ezuttal csak fokozódott s megvette alapját a jövőben rendezendő mulatságoknak a legmesszebb terjedő időkre.

Ti pedig aranyos angyalkák, ragyogó arcu iczi-piczi gagyogó kisedek, játsszátok tovább gondtalanul bájos gyermek játékaikat, mert oly szerető szívek gondos figyelme ügyel bizonytalan lépteitekre, melyekhez hasonlót csak keresni, de találni alig lehet

A jelenvolt hölgyek közül a következőket sikerült feljegyezni: Banelly Sándorné urnő, Banelly Hermin k. a. Böhm Sidneyné urnő, Cauazzali Ninette k. a. Triest, özv. Christ Józsefné urnő Nagy-Kanizsa, özv. Csizmadiáné urnő, Csizmadi Mariska k. a., Ebenspanger Miksáné urnő, Gróf Gizella k. a., Gróf Margit k. a., Grész Alajosné urnő, Grész Irma k. a., Grész Melanie k. a., id. Goricsanecz Józsefné urnő, ifj. Goricsanecz Józsefné urnő, Szt. Mária, Hauer Anna k. a. Sopron, Hell Marianka k. a. Sopron, Herczog Józsefné urnő, Horváth Csongorné urnő, Kostyál Ferenczné urnő, Kramarits Viktorné urnő, Korpics Jánosné urnő és nővére, Lange Kelemenné urnő, özv. Lisziák Ferenczné urnő, Lisziák Adél k. a., Lisziák Gabriela k. a., Mitterhauser Károlyné urnő, Mura-Király, Német Gyuláné, Pichler Olga k. a. Alsó Domboru, Ráth Ida k. a. Mura-Király, Reichwein Antalné urnő, Reich Betti k. a. Sopron, Rubesch Silvia grófnő Triest, özv. Sárosi Lászlóné urnő Sopron, Sipos Károlyné urnő, Sipos Nelly k. a., Sipos Vilma k. a., Sosterits Pálné urnő, Sosterics Betti k. a., Sümeg Stefánia k. a., özv. Schügerl Jánosné urnő Sopron, Verly Ferenczné urnő, Verly Ernőné urnő, Vizteleki Frigyesné urnő Vizteleki Hermin k. a., Budapest, Vizmathy Gizella k. a. Wüster Henrikné urnő stb. stb.

Közlő: Mercur.

— Miről?

— Hogy mi a szerelem? Magyar-
rázza meg nekem tanár ur szabatosan, hogy
mi az?

A helyzet Sándort poétává avatta. Körül
tekintett. Az erdőszélen lörinczlepek keringtek.
— Nézze Mártha! Ezek magyarának. Lep-
keuri és lepkehiszasszony! Mennyi gyöngöség,
milyen olvadás. Ugy-e látja? Most csokolódnak.
Kíváncsi a magyarasatra? Szó ezt el nem mond-
hatja. De egy csók az egész.

A világ azonban csak nem fordul ki sár-
kaiból két egymást megértő szívért, különösen
ha az egyik gentry-lány, a másik reménybeli
segédtanár jelölt. Most is az történt, a mi ilyen
esetekben történni szokott. Márthát eljegyezte
egy viharos életet élt báró, a ki a házassággal
akarta biztosítani, hogy tovább is kilógástalanul
tagja lehessen a mágus-kaszinónak.

A segédtanár?

Ugyan istenem! Ki vetne ügyet ezekre a
romantikus nevelőcskékre? Egy szép napon csak
elment földeni és nem jött haza többé.

Midőn a Csikós Sándor örökségét leltároz-
ták rákadtak a Szocializmus Veszedelemre.

Az egész sajtó azt hirdette, hogy ez a
lángelme elveiért halt meg

Voltaképpen pedig nem azért. Sándor ha-
lálával Márthának oлдotta meg azt a kérdését, a
mit lörinczlepek sem magyaráltak, hogy mi a
szerelem?

Holdvilágos estéken egy hamar öszülő szép
asszony sétálgatva a platánok alatt, többször is-
métli nagy lemondással:

— Az igazi szerelem szerel-
méért meg is tud halni.

Werner László.

Kérelem. Kérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek a harmadik negyed alkal-mával előfizetéseiket megújítani s a hátralékokat beküldeni!

— **Primitzia** Ehrenreich Nándor mura-szerdahelyi körjegyző Nándor fiát, végzett zágrábi theologust e hó 22 én szentelik fel Zágrábban pappá s augusztus 5-én mu-tatja be az első szent misét a mura szerda-helyi templomban. Az új áldozárt való-szintűleg Szelenézére nevezik ki káplánnak.

— **Nagy-Kanizsán** Babochay polgár-mesternek a vendége volt a mult héten Ruttkayné Kossuth Lujza, kit azonban a közönség nem ismert fel Kossuth Lajos egykori orvosa dr. Basso is legközelebb Nagy-Kanizsára rándul. Erről a szándéká-ról a jelenleg Nagy-Kanizsán tartózkodó Brivio Pietro nyelvmestert levelileg érte-sítette.

— **Villamvilágításunk**, gőzmalmunk s gőzfűrdők ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszéknél e hó 9-én volt az ajánlatok elfogadása feletti tárgyalás. A mint értesülünk a hitelezők a Csáktornyai Takarékpénz tár ajánlatát fogadták el. Pár nap mulva az ügy teljesen le lesz bonyolítva.

— **A Muraköz-hegyvidéken**, mint érte-sítenek bennünket, az állami iskolai év-záró-vizsgálatok az idén is nagy ünnepsé-gel tartatnak meg. Lejönnek a főispán ur Ó Méltósága, alispán és kir. tanfelügyelő urak s más közigazgatási bizottsági tagok. A hegyvidéken máris előkészületek tételtek vendégeink fogadtatására nézve.

— **A zalamegyei galambok** szőlőhegyet a filloxera fellépte folytán a földmivelés-ügyi miniszterium filloxera zárlat alá helyezte.

— **A zalaegerszegi főgymnasium** A vár-megye törvényhatósági közgyűlésének azon határozatát hogy 25 éven keresztül $\frac{1}{2}$ %-os kulturadót vet ki s ebből egy alapot létesít, melynek kamataiból első-sorban a Zala Egerszegi létesítendő főgymnasium fenntartása céljaira évi 5000 frtot bocsát a közoktatásügyi miniszter rendelkezésére, a bellügm. nster jóváhagyta. S minthogy ezen vármegyei határozat jóváhagyásával a feltételek mind jogkötelezőleg biztosít-tattak: a vármegye alispáni hivatala meg kereste a vallás- és közoktatásügyi minis-teriumot, hogy Zala-Egerszegi állami főgymnasium felállítására tárgyában a szük-séges lépéseket olyképp megtenni kegyes-kedikék, hogy az már az 1894/95. tanév-ben megnyitható legyen. Májer A. a szombathelyi megyés püspöki uradalom kormányzó s a városi pénzügyi és gaz-daságügyi bizottsággal együtt hosszasan tárgyalt a felállítandó állami főgymnasium épületének telke ügyében. A végmegállapodás abban történt, hogy az ugynevezett püspöki kertből szükséges egy katasztrális hold telekért a város a városi legelőből tíz katasztrális holdat ad.

Olasz borok. Hiteles adatok szerint 1891. okt. 1 től, 1893. év végéig 1.600.000 hl. bor jött be Ausztria Magyarországra Olaszországból, még pedig: 1891-ben 30.231; 1892-ben 629.673 és 1893-ban 969.444 hektoliter. Ezért 7 frtjával szá-mítva 11.200.000 frt ment ki Olasz-országba.

— **A balatonparti vasút.** Zalamegye folyamodni fog az országgyűléshez és a

kereskedelmi miniszteriumhoz, hogy a Veszprém-, Balatonfüred-, Tapolca s Keszthelyig tervezett vasút állami költsé-gen építtessék ki. A kiépítésre az újabb számítás szerint, 18000 forint kell. Szükséges volna, hogy az érdekelt lakosság vezetői részvénytársaságot alakítsanak az állam hathatós támogatása mellett, mely utóbbi bélyegilleték- és adómentességet, szükséges anyagszereket, különösen pedig vasuti si-neket adna törzsrészvényekért. Így a kör-nyék földjeinek értéke is emelkednék, to-vábbá a személy- és áruforgalom a Bala-ton vidéken nagy mértékben föllendülne, mezőgazdasági és kereskedelmi közép-pontok alakulnának s a közszénszerzés s a kö-bányák kiaknázása ugy a Veszprém, mint a Zalamegyére nézve igen meg volna könnyítve s a népnek is igen jó jövedelmi forrást biztosítanának.

— **Az utolsó argumentum.** Ravaszul san-dítva, szörnyű buszma képpel áll meg a tanyai czivis a büntető-ügyek bírása előtt, mert hát öszezekülböszött a balfelől szomszédokkal s egy kicsit meglegyintette a kampóval annak azt a részét, a melyik-vel nem szokott sántítani az ember.

A tárgyalásnak már vége van, de a bíró, mielőtt a marasztaló ítéletet kimon-daná, megkérdi a polgárt:

— No, Főrgeteg János, tud-e még valamit felhozni a védelmére?

— Tudok hát. Tisztelettel az a nyjukom bíró urat s egy kistojást küldött! . . .

CSARNOK.

Dal Margithoz.

Kedves, nézd! . . . A sápadó lomb
Sorra mind alá pereg . . .
Elsárgultak a mezők, mint
A haldokló emberek.

De ne félj a hervadástól
Mosolyogva nézd velem!
Nézhetjük, mert szívünk mélyén
Nem hervad a szerelem!

Lelkem könnyű és derült, bár
Mindent hullni, halmi lát:
Temetőben játszó gyermek
Igy ugrál a siron át . . .

Ősz van most s nekem tavasz nyit
A kipusztult föld felett . . .
Mosolyodban minden perczen
Visszatér a kikelet . . .!

Abrányi Emil.

Olasz Liszka.

Készen áll a mennyezetes
Kocsi az udvaron . . .
Olasz Liszka esketőre
Könnyezve megy azon.

Nem a szive választotta
Űt oda melléje —
Fájó szívvvel, könnyes szemmel
Néz a magvs égre . . .

„Istenem hát miért büntetsz! ?
Baldog nem lehetek
Szívem forró szerelmével
Más legényt szeretek!

Kisérne bár szülemnek
Átka ezen utra —
Nem bánám, csak választottam
Űlne itt simulva.“

De a szülők nem hallgatnak
Leányuk szavára,
Bogár Bandi gazdag legény,
Ű lesz lányuk párja.

Elindul a csengős kocsi,
Repülnek a lovak —
Esketőre viszik a lányt,
Hajrá! mind dalolnak!

Egyedül csak a mennyasszony
Nem hallatja hangját —
Erőszakolt vőlegénye,
Látja nagy fájdalomát.

Beszél hozzá . . . Vigasztalja . . .
Végre kéri szépen:
„Legyen ma vig! és ne legyen
Bánatköny szemében!“

Hasztalan a vigasztalás!
Szive nagy fájdalomát,
Eltitkolni ő nem bírja
Boldogtalanságát.

Szárazhídi átjáróhoz
Ér a vig nász-menet;
Hol egy legényt átlőtt szívvél
Lát az árok mellett.

A mennyasszony, mint meglátja,
Nagyot sikolt nyomban
S egy pillanat — lenn a földön
A legénynél ott van.

Reátérint — Diós Gyurka —
Régi szeretője . . .
Nagyot sóhajt és lehuntya
Szemeit örökre.

Olasz Liszka reáborul
S mindörökké hive —
Fájdalmában megrepedt a
Boldogtalan szive.

Farkass Károly.

— **Előjegyzés szőlőoltványokra!** A Nagyméltóságú földmivelésügyi m. kir. mi-niszterium ellenőrzése alatt álló országos szőlőoltvány telep részvénytársaság azon célból, hogy a szőlőbirtokosságnak szőlő oltvány szükségletét a kívántató fajokban és mennyiségben fajlisztán biztosíthassa, az 1895-ik év tavaszán készitendő szőlő-oltvá-nyokra már most előjegyzést nyit.

Az előjegyzési határidő 1894. augusztus 15.

Ez előjegyzett oltványok az előjegyzés sorrendje szerint teljes mennyiségben fognak kiszolgáltatni.

Az előjegyzés módja és feltételei tárgya-ban bővebb felvilágosítással készségesen szolgál alóírt igazgatóság.

Országos szőlő oltvány telep részvénytársaság
Arad-Baracsán
Ménés, u. p. Gyorok, Arad megye.

FELELOS SZERKESZTŐ

MARIGTAI JOZSEF

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaju novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozefta urodnika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. — Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Historija i zemljopis.

VI.

P l e m e n a.

Zibka ljudskomu rodu je Azija; tu je bil njemn raj zemeljeki, poslje raje prvi zavičaj, a poslje potopa po ravnici Azije spustil se Noe, poljane med vodami Tigrom i Eufratom spominju se kakti razselište. Pri tri sina Noeva. Semu, Hamu i Jafetu grozvala se tri velika plemena, a selibom Semovo pleme krenulo se na izhod i pružilo se onud po Aziji. — Hamevo na jug proti Afriki, a Jafetovo na zahod sim proti Europi. Iz plemena razvijali se i lučili narodi, iz narodah postajala i rasla nova plemena, iz njih opet narodi i tak se na vse četiri strane valjali živi slapi po toj zemlji dok je bila napučena vsa. Prije vsega neznajući kakov je i dokam ide svēt, odmicalo bi se namjerice, koliko bi se i do kuda poznavalo, vsaki se je žuril vu ljepši i plodniji kraj, pak se tu nastanil i utvrdil. Okrajci bi se razmicali vse to dalje sami, nego kad bi komu podrasla narodu vu sredini dogustilo, okuražil bi se on i razmahal, dok se medjaši razmeknuli, ili se je krvavim okršajem prekrčil put. Aog je rekel, neka čověk svētu gospoduje, pak tak i je povsud; ar prem se težko mora boriti sa zrakom, s vodom i zevsum površinom zemlje, sa vaim trojim carstvom; um i ruke ljudske vse su obladale,

povsud je čověk pronašel pute i načine, kak bi se hranil i od zla branil, povsud i vsemu se je on privčil. Razveseliti i razblažiti se zna on čim i vu zemunici pod vekivečnim snegom, i vu hladu pod vjekovitom žegom sunčanom. Povsud čověk, ako se odrodil nije, žarkim srcem ljubi zavičaj svoj i domovinu svoju, kakvo mu je sudbina dosudila. Kud bi zahman bila ljudska muka, tud je skrbela priroda.

Veliki dar božji na vručem pojasu, gde se nesije žitek, je kruševac ili „kruh drvo“ vu Aziji (izhodnoj Indiji) i na australskih otocih. To ti je drvo kak velik naš hrasat, ali s dugim i širokim listom; na njem raste plod (sad) okrugel kak dečinja glava ili tikva, komu je meso belo kak sněg a mehko i prhko kak novi kruh od pšenice, porazreže se na snite, osuši i onda se jede sladko kak beli kruh. Drvo je plodno za čudo: tri stebila hrana su čověku na vsu jedno godinu (ljetu) zadosta. Drugdi na severu daje hranu ri barija i vadasijsa i nekoje fele trave.

Vu vručem svētu kamila (deva), živina duga do dva klafta a do poldrugi visoka, ima vu zatiljku kukmu do dva suba visoku, i naravno sedlo, dugi vrat, a moe velika i jaka ponesti i do dvadeset centih. Pitovna je i krotka kak ovca, dosta pametna i vješta, zadovoljna slabom hranom. Dugo trpi glad, a kada je poiti na dalek put na vleče si puno vode, kaj njoj je po mali dosta za mesec i više dana; nakladne ju Arapin robom, sedne na nju još i sam, pak tak vozi taj živi brod prek pškovi-

toga morja. Od Arapina malo potrebuje, a ona njemu živa, daje kola i konje, vunu i mljeko, a mrtva kožu za opravu i pokrivalo, meso za hranu. Jošće više nego Arapinu kamila, je putaljku na severu severni jelen. Prilike je jelenske, živi ob ono malo zelenila, kaj raste na severu, a po zimi kopa si sam izpod sněga i leda rogom i pažliom mehovinu kakti prav za njega stvorjenu. Ma'omu ověku severnjaku služi jelen za jahanje, noćenje i voženje; koža mu oprava, prestiralo za postelju, i za saonice, dapače za brvno i desku na hitu, meso i mljeko vsakdašnja mu hrana, od roga mu nož i žlica, dapače igla za šivanje, trěva (čurke) mu je kodeljia i klupko za pletivo, a paželj kupica za piti. Mljeko mu gusta kak vrhnje, i ako se samo malo st'pe, taki je puter, sir, sladak i tečen a hvale i meso, da je bolše od na ega jelena. Zaprežen pred sane, veliju da moe prevaliti 20 miljah vu jednom dnevnu.

Delavne ruke po jep avaju zemlje; nu čim su ju kada prestale ruke delati, taki tam raste trnje i kupinje, kak je rekel Bog, obrodi i zaraste.

Kud su negda bili gizdavi varaši, gradovi, tud vezda stanuju zvėri, a kinčene poljane preobrnule su se vu pustare. Vse pokori razumen i delaven čověk; nego mu je vse takaj neprijatelj, pak mu rusi delo.

Ali različite sile i premembe deluju takaj jako na razvitek ljudskoga tēla, i po tom su ljudi vsake fele gradje, farbe i

Z A B A V A.

Laži-Peter.

Ako tam u gornjoj Štajerskoj ili Koruškoj, med brdinami hoće dečko kaj vrieden biti, tak mora ili „reš kerlec“ ili pak pravi „laživac“ biti. Dobre jagare, čedne pucke, poštene seljake i vriednoga gospodina plebanuša imaju. Njihov krčmar toči kapljicu, kak ju je gospodin Bog dal zrasti, ljudi se med sobom pogadjaju i da nebi, kak svigde, u selu po jedan gizdavec bil, tak nebi bilo niti jala med ljudmi, jer vsaki svakomu vušči kaj si je težko priskrbel.

Samo stemi „reš kerleci“ neide nekak prav skupa, najliepši dečki nose od prošle jeseni cesarskoga kaputa, a pecke se moraju s-onim zadovoljiti, kaj je assent commissia ostavila, i ovo medjutim nije najgorše, ali većina i su slabiji i slekavci. Nego zato pak imaju onde jednoga „Lažipetra“ kolemu neima tak blizu para, on je njihova dika, te sam i ja sam ga jenom prilikum čul lagati.

Tak lagati, kak on, nezna nitko. I ako koj medjimurski jagar koj je barem svaki majster u tom, pričeše lagati, tak to je proti Lažipetru samo dietešće vpovojcu. Iz vsih stran zmed bregov, dojdju ljudi u ostariju k-Neudeggeru, samo da budu Lažipetra čuli pripoviedati.

Tu u sredini med jagari i seljaki pri stolu sedi Lažipeter, škrljak mu je na glavi na hendek, noge pod stolom, kak su duge, pružene. U lievoj ruki drži na kratkem kanišu pipu a s desnom kad kad vuđri po stolu.

Svi u krčmi, i oni pri susednih stolih poslušaju Lažipetra. Sneider Detel odpre si rom oči i vuza ter poguta svaku Lažipetrovu rieč, akoprem pod prisegom tvrdi, da mu niti jednu nevieruje. Dapače negda ga i gospodin plebanuš dojde poslušat, jer i on se rad kad kad nasmje, a — to mu je morati, Lažipetru dati — šaljen je za istinu.

„Je, je“, — pričel je zadnji krat na zastupljenje — „Tu sedite i gledite a nitk' nezna kakov je danas u kalendaru znameniti dan“.

„No kaj neznamo? — Svetek je“ — veli ostarjaš, te metue nekoliko punih flaš i praznih kupic na stol.

„Prosim Te Neudegger naj govoriti, kak da bi bil kakov vučen človek. Em ja znam; ali ako me popitaš, tak moreš od mene zeztati“ — veli Lažipeter i vuđri rukom po stolu. „Ali Ti nisi nikaj včail niti nikaj doživel kak Tvoje narodjenje i ženitvu, a novine samo onda čteješ, ako Ti gospon školnik iz sv. Gjurjia pomore slabekuvati.“ — Jagari se smiju, jer je k-čtejenjem pri ostarjašu izbilja zlo stalo.

„Veli, da ima zločeste oči“ — nadaljiva Lažipeter — „Zato i dela z krajdom dva striha miesto jednoga.“

„Ti — Ti“ — opomene ga krčmar — „Naj me srditi, više krat se pri Tebi pripeti, da nemrem krajdu niti iz ruk spustiti.“ — Kad su oni, koji su se smejali, bili na krčmarevoj strani, jer Lažipeter izbilja više krat stoji na vratih sa nebrojenimi strihi.

„Anda da vam pripovedam“ — pričme opet Lažipeter.

„No tak pričmi vre jedan krat.“ — zglosi se klobučar Hlaster.

Lažipeter sad potigne jedan krat iz kupice svoga suseda zbrise si mustače i opet šakom vuđri po stolu.

forme glave i obraza. Po tĕlu anda broji se pet velikih premenah :

1. Bĕloputno kavkazko ili po jeziku indo-evropsko ; najljepše i najdarovitije pleme, a stanuje po Europi, Aziji zahodnoj i Afriki severnoj.

2. Žutoputno, mongolsko, žute kože i plosnate lubanje, razrokih oĉih, izskoĉena obraza i ĉrnih lasih, a stanuje vu izhodnoj i severnoj Aziji, severnoj Europi i severnoj Ameriki.

3. Ćrno etiopsko ĉrne kože, vunaste ĉrne lasi, nadutih licah i debelih vustni cah, a stanuje maticom vu Afriki.

4. Ćerlenoputno amerikansko (zahodno indijansko) pleme kožo kakti kufer ĉerlene, malih zapiljenih oĉih, nosi zavinitoga, lasi gladki a stanuje vu Ameriki osobito južnoj i srednoj.

5. Smedjoputno malajsko, puno spodobno etiopskomu, samo kaj mu koža nije posve ĉrna, nego zagašena, smedja, niti vustnice ĉerlene, niti lasi vunasti, nego dugi rudasti, a žive maticom vu Australiji i otocih velikih morah.

Gde se pleme s plemenom sastaja tu jedno vu drugo prehadja, da nijednom neznah po zemlji oštro potegnuti granicah ; a vu istom plemenu ima razlike vsakojaĉke i raznolike. Plemena se rezlikuju i zovu takaj po jeziku, a velika su ili menjša, kak gdo i poĉem raĉuna.

Ljudstva vsega na svĕtu broji se okolo jezero milijunov, nekoji broje tijam i prĉk do dvĕ, a paĉe do ĉetiri stotine milijunah. Jezikah ako se raĉuna na velika plemena, nejma jako puno ; nu ako hoĉes po nevještijem vuhu i spornešem razumku, onda broje njih nekoji tijam do tri jezere.

(Drugi put dalje.)

KAJ JE NOVOGA ?

— Prosimo naše poštuvane predplatnike naj nam vu novim fertalju ljeta predplatne zaostatke ĉim predi pošleju i predplate ponoviju !

„Je“ — priĉme — „Jeli mi budete vierovali ili ne, ali na to bi mogel prisĉi — — danas je dan, kojega sam ja nekaj doživĕl, kaj vi nebi zgodili. To je bilo onda, kad sem ja još sa starim Radetzky-em nutri u Italji bil. — To vam je liepa zemlja“ — sve na okolo samo žige i pomarandže, a dinje pak rastu samo onak prosto na drevu, svaka tak velika, kak dvedederni lagev.“

„Nemoguĉe !“ — zaĉudi se pintar Štefek. Talijani je samo sredini razrežu“ — nadaljiva Lazipeter — „Pak iz njih delaju zibke za malu diecu, ili lagviĉe za vino, — a iz vekših dapaĉe i pomenjše ladjice, u kojih se onda po morju tijam u Rimsko nuter voze.“

Soštar Hikki maše neveruvano zgļavam. „Ali ĉekajte, da vam dalje pripovedam : Onda je baš bilo zastupljenje Kristusevom, vruĉe je bilo, kak je samo moglo biti — nekoliko stotin gradušev na suncu tak, da su kokoši samo v tvrd jajca nesle, a štrukel se je samo onak prosto za suncu spekel.“

Gospodin plebanuš ga pogleda, grozeĉi mu se kaži prstom.

„Veleoštani“, — veli Lazipeter — „Ovo nije laž, to se je onda tak zgodilo — nek mi vieroju, istina je — — ali da Njim alje povedam — a žedjen sem bil, da mi

Papino zdravje.

Novine „Times“ javljaju iz Rima, da je rimski otec papa jako slabil i predal jed nomu kardilu zapeĉacen list, vu kojem se nahadja njegov testament i zadnje želje. Pismo smije se odprĕti stopram po papinoj smrti.

Pobĕgel novĉar.

Budapeštanski bankir (novĉar) Eugen Lōry, koji je vu hatvanskoj vulici imal veliku menjaĉnicu i po svih novinah oglašival svoj solidni posel, pobĕgel je pred par dnevi iz Budapešte, poklamkam je vkanil vse svoje kliente za ogromnu svotu, koju denes približno oznaĉuju sa 200.000 forinti. — Juliuša 3. se je strelil vu Zugligetu, gde su ga i našli.

Vu Mārmaros-Szigetu, 6. juliuša.

Petoga juliuša našli su vu šumi Kaszopoljane, izmedju poljah, mrtvoga s presteljenom glavom Gabora Beniczky-a, od ljeta 1892. kotriga gospodske hiže i veleposjednika vu peštanskoj varmegiji. On je pred nekolikimi dani pošel vu Szarvaszo, ter je svojoj tovarušici pismeno nazvestil, da se bu vubil. Tovarušica mu stigla je posebnim ĉugom i obeĉala onomu, koj joj najde muža, 5000 for. — Napokon su mrtvo tĕlo poleg dugog izkanja našli. Zrok samo:bojstva nije poznat.

Tuĉa vu beĉkom Novom mĕstu.

Na veĉer 3. juliuša razlejal se je nad beĉkim Novim mĕstom silen dežd s vihrom i tuĉom, koji je za nekoliko ĉasov poplavil vse vulice i napunil ih ledom. Na sreĉu nije bilo vetra, ar bi drugaĉ bili vsi obloki razbiti. štrĕla je vudrila prĉk 20 put, ali nije vušgala stanja. Kvar vu vrtih je veliki.

Vĕnci na Carnotovu odru.

Na Carnotov odar (raku) položeno je preko dvĕ jezere vĕncov, koje su vozili na 38 kolah, neraĉunajuĉ sim vĕnce, kaj su ih poseb nosili. Raĉuna se, da su ovi vĕnci koštali do 4 milijuna frankah. Navadna je ĉena bilo od 2000 do 5000 frankah, izpod 100 frankah bilo je vrlo malo, a vĕnce rus-

kog cara koštal 8000 frankah. Bil je obložen od orchideah, 5 metrov vu promeru s velikim pantlekom i grbom. Vĕnce austro-magjarskoga kralja koštal je 4000 frankah. Cesar Vilim (prajzki) dal je položit vĕnce od ružah i orhidejah, 2 metra vu promjeru ; kraljica španjolska vĕnce od orhidejah 2 i pol metra vu promjeru ; francezka komora vĕnce od ružah i orhidejah 4 i pol metra vu promjeru ; kardinal pariški vĕnce od belih lĕljah i gardenijah s apoštolskim krišem, 2 i pol metra vu promjeru.

Beriva (plaĉa) prezeša francezke republike

Vu ovom je ĉasu zanimivo znati, kakova beriva vuživa prezeš francezke republike. Najznameniteše je pri tom, da ova beriva niasu ustanovljena ni ustavom ni saborom, veĉ se na prosto uvršuju vu proraĉun. Beriva (plaĉa) iznose po denesnjem proraĉunu. 60.000 frankah, k tomu još pridohadja 600.000 frankah za reprezentaciju i putne stroške. Ova je svota iznosila do ljeta 1873. — 162.400 frankov, od onda 300.000 frankov, a od 1876. povišena je na 600.000 frankah. Po tom dobije prezeš Casimir-Perier na ljeto 1,200.000 frankah, koji mu se vsakog meseca na dvĕ zasebne kvitancije po 50.000 frn. izplaĉuju. Za tri dana meseca juniuša prijel je Perier 9999 fran. i 99 cent.

Bivše civilne liste iznosile su : 26. ljujuša 1791. dozvoljena je kralju civilna lista od 25 milijunah fran., prvi konzul ime je 1800 ljta 50.000 fran., cesar Napoleon imal je civilnu listu od 25 milijunah, a za vrĕme restauracije ona je porasla na 32 milijuna, a za juliuške monarkije spala je na 13 milijunah. Za revolucije ljeta 1848. general Cavaignac poglavar izvršujuĉe vlasti dobival je 120.000 franc., a ustav od 4. novembra ustanovil je plaĉu prezeša sa 600.000 fran. i elizejsku palaĉu kakti stan. Komore su ljeta 1849. stroške reprezentacije ustanovile sa 600.000 fran. Napoleon III. kakti prezeš republike imal je anda prav tuliko, koliko denes i Perier. — a kad je postal carem, povišila, se je civilna lista opet na 25 mil.

Od ostalih orsaĉkih glavarah dobiva prezeš svajcarskog saveza najmenje, samo 13.500 forinti na ljeto, dok dvor kraljice Viktorije (englezke) uz civilnu listu od 385.000 funti sterlingah stoji 80 mil. fran.

je još danas sve suho u griu ; (pri tom je opet iz susedove kupice pošteno potegaul) Na jedan krat vam dojde stari Napoleon k nam. . . !“

Stacunarĉi, Kramariĉ i Šosteriĉ neveruvano stepu z glavami.

„Ćuju gospon Kramariĉ i gospon Šosteriĉ,“ — zavikne Lazipeter, — „Kad Njim velim, da je bil Napoleon, onda je bil Na poleon, ja sem dobro tam gledal — Onda je bil Napoleon, mogel bi na to prisĉi.“

Gospodin plebanuš mu se opet kaži prstom grozi.

„No, baš bi bil mogel i stari Rakoczj biti,“ — popustil je malo Lazipeter — „Baš tak jako nisam tam gledal, ali sve na okolo je po sebi imal same križece i medalje, pak kajkake zvezde — hm, ja mi lim, ipak je bil Napoleon. — Anda kad do nas došel, postane pred menom te me ĉvrstvo gleda — od prilike jednu ĉielu vuru. — Ja ga nazad gledim — niti nisam z-oĉmi megnul, tak sem ga ĉvrstvo gledal, i to baš u oĉi.“

„Na jedan krat je po soldaĉki „Kehrt!“ upravil te je mirno dalje otišel.“ — Zakljuĉi Lazipeter — „Je, onda se je to pripetilo i

ako bum sto liet star, tak to nebum nikada zaboravil.“

Jedno vrieme bilo je sve na okolo tiho, da bi bilo mĕša ĉuti po sobi prebežati.

„A dalje nije nikak bilo?“ — zapita Brumec soštar.

„Da kako, da je bilo, i ter kaj. Drugi dan je bil Petek“ — — veli Lazipeter — „te je poĉelo dežditi i predežditi i nikak nije hotel dežd prestati, dok se nije stari Napoleon skup svojimi ljudmi, svi do jednoga, vtopile.“

„Ali Peter!“ opomene ga gospodin Plebanuš.

„Je izbilja,“ — popravi se Lazipeter : — „To je pak jedenput drugi krat bilo, — je je, zmisil sem se — to je drugda bilo!“

Fini odgovor.

Glasoviti lieĉnik dr. Johnson odprl je svoju praxu u Londonu te je svojam ĉeĉnostjum tak na glas pošel, da su ga iz bliza i iz daleka bolcstniki pohadjali i pri njem pomoĉ iskali. Med ostalemi doplovila je ladjom

— Grčki kralj ima samo 1,300.000 fran.; — danski kralj dva put toliko, švedski kralj 6 i pol mil krunah, — portugalski kralj 3-8, — španjolski kralj 7-45, — talijanski kralj 14-26, — prajzki kralj 11.7 mil. fran.; a austro-magjarski cesar i kralj 9,300.000 for.

Atentator Caserio.

Atentator Caserio, ubojica Carnotov, obrnuo se je preko ministra unutrašnjih poslova na novog preza Periera sa prošnjom, da bi mu poslao nekaj penez, kak bi popravil svoju hranu u reštu. „Mene hraniti vrlo zlo“, pisal je ubojica, „a Vi ste mi za pravo dužen vu pomoć priskočiti, ar samo meni imate zahvaliti, kaj ste prezeš republike“. — Sad je konstatovano, da je jedan stric Caserijev ljeta 1869. vu ludnici (narhaus) vu Mombellu vumri, a jedna njegova teca nahadja se od ljeta 1892. vu istoj ludnici.

Vu Velikom Bečkereku, 7. juliša.

Velikomu požaru pala je ovdj žrtvom velika dampf pila Engelsfeldova, za tim više hižah i židovska škola. Na večer bilo je hižab vu dužini jednoga kilometra vu plamenu. A oženj se je podjendo širil i komaj da je do jutra preobladan, akoprem su došla vsa sušedna ognjoglasna društva, jer je veter puhali i nije bilo dosta vode. Do drugoga dana bilo je kvara 300.000 foriati.

Vu Parizu, 1. juliša.

Sprevod predajednika Carnota bil je velicanstven. Već ob 8. vuri vu jutro započela se je skupljati vojska, da pravi pri sprevodu špalir. Vu to je vreme bila već tolika stiska na vucicah, kak se na tretje republike još nije videla. Radoznali svēt posel je ne samo vse vulice, obloke i balkone, već i krove hižah. Okolo 10 vure nastala je upravo pogibeljna stiska. Diplomatski zastupniki stranjkih vlastih, koji su redomice došli vu Elysee, dočekani su živom aklamacijom. Malo kesneše došel je prezeš Perier, kojega su srčeno pozdravili.

iz Amerike i jedna bogata mlada Amerikanka u London, te si da glasovitoga Johnsona usvoj stan pozvati. To je bila jednoga izmed prvih americkih bogatašah kćerka Mrs Potter.

Njezina bolest, akoprem ne smrtna, ali ipak dugotrajna, prisilila ju je duže vriemena u Londonu ostati, a dr. Johnson ju je danomice, negda i više krat na dan pohadjal i tak bolesti opazival.

Jeli anda čudo, da se je mladi doktor u mladu bogatu i liepu amerikaaku zaljubil, a i ona u njega.

Kad je ozdravila, odputovala je natrag u svoju domovinu u Ameriku, ali je vzela sobom njegovo srce a njemu ostavila svoje, akoprem je on bil niskoga roda a ona vu vrlo prestižne kuće.

Na jedan krat se doktor odvaši te ju zamoli za njezinu ruku, t. j. zaprosil ju je za ženu. U tom pismu se je spričavao, da je niskoga roda, da nema imetka i da je njegov jedan stric bil radi nečesa obešen.

Amerikanka mu odgovori: da njezin imetak nije nikaj vekši od njegovoga, te ako od njezine rodbine do sada još nitko nije obešen bil, tak ih ona ima preko dvadeset, koji su to podpuno zaslužili i zato prima njegovu ponudu.

Kratko vrieme za tim su se vienčali.

Em. Kollay

Ob 10 vuri 25 minut dal je komandant seregov, general Saussier zuamenje, da sprevod krene (se gene). Seregi su zaprli špalir i počeli presentirati. Poleg rucanja kanonov (tukov) sprevod se je na to genul. Napred je stupala republikanska garda na konji za njom je nošen vėnec, kaj ga je stavil (položil) na raku prezeš Perier. Onda su sljedili: Svećenstvo kočijah i sjajna mertvečka kola. Raka je bila ovita narodnom trobojnicom i prez vėncov. Čim su zgedali mužkarci raku, skinuli su skerlake, žene su se prekrizile. Za rakom stupali su nosilci Carnotovih redovah, za njimi tri sini pokojnikovi, koji su se duboko dojmili občinstva. Za sinovi stupala je ostala rodbina, za njom predsjednik republike Casimir-Perier odkrite glave, nakinčen vele-kordonom reda počastne legije i obkoljen svojim soldackim štopom. Onda su šedili podpredsjednik komore de Mahy, izvanredni poklisari, poslaniki, diplomatski sbor, senatori, zastupiki i generalitet.

Sprevod je moral visekrat stati. Ljudstvo je pobožno tiho bilo. Pripetilo se je nekoliko neprilikah. Nekoj mladi čovėk opal je s ograđe i ostal mrtve.

Po svetčanih mešah vu cirkvi Notre-dame zdignjena je bila raka na kola ter je pošel sprevod k Pantheonu, kam je prispel komaj ob 3. vuri. Nad odkritom rakom držal je minister-prezeš Dupuy pokojniku sljedeći nadgrobnj govori: „Carnot je vumri za Francezku i republiku, pogodjen od okrutne osvete jedne sekte, koju bude savez vsih narodah razmel vtišiti. Opal je poput soldata na polju časti. Već je videl pred sobom čas mira, ar nije iz daleka na to mislil, da se da ponovno zbirati, pokedob je to smatral protivnim duhu ustava. On je uzvišeno pojimal zadatke prezeša republike, on je znal Francezkoj steći vu zemlji i izvan nje simpatijah i poštovanja. Jednoglasuima izjavama sazalenja dokazuje inozemstvo, koje je simpatije štovanje vžival pokojnik je posvetil vse svoje sile i koji je hvalil vu sakoj sgodi.

Vežda ga polažemo vu Panteon uz „organizatora preobladauja“ i tak spaja smrt genijrata s genijem mira. Iistorija bude o njem rekla, da je hotel sjeduti Franceze vu republiku snosljivosti i mudrošti, napredka i slobode.“

Pohvalivši još velike osobne vrline pokojnikove i njegovu vse vekšu popularnost, dokončal je ovak:

„Tvoj spomenek neće nikada vu Francezkoj izniknuti. Francezka osėća veličinu tvojega gubitka. Tebi zahvaljemo, da je sloga vsih sinov francezkih vu zajedničkoj ljubavi na prema republiku pripravljena. Mi se budemo držali tvoga gesla i navėk služiti dobrobiti republike. Republika spušta svoju zastavu nad tvojom rakom. Primi tak naš zadnji pozdrav poklon zahvalnosti i boli!“

Na to je raka spuščena vu grobnicu, a ljudstvo se je začelo razhadjati.

— Osobito svetčan bil je čas vu sprevodu Carnotovu, kad je raka prispela pred notredamsku cirkvu. Vojska je izkazala počast — vsa zvana su zazvonila.

Kardinal Richard pozdravil je mrtvaca i nazočne navukom, kojeg, valja crpiti iz njegovoga življenja: da se vezom patriotizma treba složiti. Papa je blagoslovil Francezku.

— Njemacki (prajzki) poslanik grof Münster priobčil je prezešu Perieru, da je cesar Vilim povodom pogreba Carnotova pomiloval ona dva francuzka oficira, koji su vu decembru lani bili vu Leipzigu sbog špioniranja obsudjeni na 6 i 7 liet rešta. Prezeš je zamolil poslanika, da izruči caru njegovu zahvalu za ovaj vedeušni čin.

— Vu Parizu vliovljeno 200 anarhistah.

Nova moda vu Englezkoj.

Vu Englezkoj počima se od nezdavnja vpeljavati nova moda, koja dakak poteče još iz 16. stoletja, kak su ju nosili soldati, polazeći vu tabor vu najfantastičijem pisanom (cifrastom) odėlu vsih farbah Kesneše je ova navada se rabila samo maškaronu, — a denes maškare akceptirala i mode. Gospe vu Englezkoj daju si delati oprave od vsake fele tkaninah vsake fele farbe. Jeden rukav n. pr. čerleni, a drugi beli, a isto tak je sukujva vu nakriž polovicom od jedne, a polovicom od druge farbe. Naravno, da se prepustom fantaziji pojedinih gospojah, da izmislile kaj vek-u harlekinadu.

Dobre zapne i stėne vure za fal cėne moći dobiti pri Pollak Bernatu vurarvu vu Čakovcu (Pijac, Sparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za falcėnu.

Nekaj za kratek čas.

Na banhofu.

Konduktur: „Naj se žuriju, gospa cug bude taki išel.“

Gospa: „Taki, taki, samo se budem s mojom kėerkom na razstanku skušovala.“

Konduktur: „O, nije potrebno, to mrem ja mesto Njih obaviti.“

Dober izgovor.

Otec: „Ali Francek, im si opet dobil zločestu svedočbu!“

Francek: „Dragi japica, to e navučitelj vėnil, da samo tebe srdi!“

Komedijas (koj je đivje zvėr pokazoval): „Koj se podufa vu ovu tigrišovu kerletku nuter iti, dobi od mene jezero forinti.“

Muž: „Ja pojdem nuter, nego samo najprle naj tigriša vun pustiju!“

Lajtnant: Tak sem već zadužen, da mi drugo nepreostane kak ili se zeniti ili pak streliti.

Čul sem gospon doktor, da se hoćeju stalno vu našem selu nastaniti, i ja sem jeden, koji žnyimi poslavati moram, pak zato sem se i došel predstaviti.

Doktor: A skim imam srzėu govoriti?

Muž: Prosim ponizno gospona doktora, ja sam pokopit.

Priredil;

Glád Ferencz.

LOTERIJA Buda 30-ga juniša 1894

48 7 33 34 59

Cena žitka. — Gabona đrak.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	—
Zab	Zob	5	50
Rozs	Hrž	4	50
Kukoricza 6	Kuruza stari	5	—
„ u j	„ novi	—	—
Árpa	Ječmen	5.10	—
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga „	„ žuti	4	—
Vegyes „	„ zmėšan	4	—

NYILTTÉR*

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) se-lyemgyára Zürichben, a privátmegren delök lakására közvetlenül szállít fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vammen-tesen, sima, csikos, kockázott és minifazot-takat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és árnya-laban.) Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 23

Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal fe-lelőséget a Szerk.

A Richter-féle *Tinct. Capsici comp.*
Horgony-Pain-Expeller
elnevezés alatt igen jó hírnévnek örvend.
Ezen fájdalomcsillapító bedörzsölés valamennyi köszvény, csúsz és tagszagatásban szenvedő egyé-neknek az uton legren ajánlólag emlékeztetbe hozva. Ezen tinktura máj 25 év óta, mint legmegbizhatóbb "szer általában kedvelt és ennélfogva már to-vábbi ajánlásra nem szorul.
Csakély ára, üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitűnő házszernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony” vedjegyre ügyelendő, nehogy utánczatot adjanak, mert csak a valódi Horgonynyal ellátott üvegek valók. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor fordul-junk a gyártók gyógyszerárúhoz: Richter gyógyszerára „az arany oroszlinhoz” Pra-gában vagy Torók József gyógyszerészhez Budapest.

2978 tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi takarékpénztár végrehajtónak Vinkó Mihály várhegyi lakos végrehajtást szenvedett elleni 72 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék — a csáktornyai kir. járásbíróóság területén lévő VI. hegyke-rületi 506 tkv. 1641/b. hrsz. a. 318 frt és 1642/b. h. sz. a. 48 frtra becsült ingatlanokra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megje-lölt ingatlan az

1894. évi augusztus hó 11 ik napján délutáni 3 órákor

a VI. hegykerületi község bíróságánál Zakál Henrik ügyvéd, vagy helyettese közbenjötté-vel a megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is ela-datni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-lan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgá-latni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyan' 1894. május hó 31-én.

2944. tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tereztenyák Katalin végrehajtónak, Csalo-pa István végrehajtást szenvedő elleni 9 frt tőkekövetelés és járuléka iránti vég-rehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. tör-vényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) terüle-tén lévő muraszerdahelyi 89 tk. 834. hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedettet illető 1/20 része 14 frt becsértékben — továbbá ugyanezen tjkvben 255. hrsz. a. egész 140 frt; 506. hrsz. a. egész 150 frt; 2135. hrsz. a. egész 55 frt; 2323. hrsz. a. egész

95 frt; 2489. hrsz. a. egész 60 frt; 2586. hrsz. a. egész 100 frt; 991. hrsz. a. egész 120 frt; 1454. hrsz. a. egész 25 frt; 2249 hrsz. a. egész 90 frt; az egész legelő és erdő illetmény 50 frt kikiáltási árban, a muraszerdahelyi 358. tk. 133. hrsz. a. egész 170 frt; a 359. tk. 361. hrsz. a. egész 60 frt; a 717. tk. 586. hrsz. a. egész 31 frt kikiáltási árban és végre a mura-serdahelyi 499. tk. 481. hrsz. a. ingatlanból végrehajtást szenvedettet illető 1/20 része 15 frt becsértékben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az
1894. évi augusztus hó 11-én d. a. 10 órákor a Mura-Szerdahelyi község bíró házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság, mint tkvihatóság.
Csáktornyan, 1894. évi május hó 30-án.
558 1—1

Magyar Savanyuviz.**PETÁNCZI SZÉCHÉNYI FORRÁS**

háznak legdusabb natron-lithion tartalmu savanyuvize.

Kitüntetve: Budapesten kétszer, Triesztben, Bécsben, Szombathelyen és Pécsen. Lüttich (Belgia) és a Bécsi kiállításokon a nagy arany-éremmel lett kitüntetve.

Kitünő asztali viz, Borral vegyítve a legegészségesebb üdítő ital.

A legelső orvosi szaktekiutélyek minden járvány ellen ajánlják, mint gyógy-szer rendkívüli jó hatással van különféle gyomor vese és légzési bajoknál, nagymérvű Lithion tartalma miatt köszvényes bántalmaknál nehéz emésztés és mindennemű hurutok eseteiben.

Gyermekeknél a legjobb óvszer toroklob ellen.

Kapható minden jobb fűszer-kereskedésben és vendéglőben

Főraktár:

Kramarics Victor

fűszer- és csemege kereskedésében Perlakon.

56 1—3

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

HIRDETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy
Csáktornyan, a Szent-Ferenczrendek házában (Főtér)
Mayer János-féle

FODRÁSZ ÉS BORBÉLY ÜZLETET

1894. évi július hó 1-én átvettem és azt a kor igényeinek megfelelően berendeztem.

Midőn a fentieket tiszteletteljesen tudatom, kérem a nagyérdemű közönséget becses megjelenésével szerencsételni és részemről azon bizto-sítást venni, hogy legfőbb törekvésem lesz a belém helyezett bizalmat közmegelegedésre kiérdemelni.

Teljes tisztelettel

Bujanics Sándor

fodrász és borbély.

559 1—3

A

„HUNGARIA“

országos magyar vajkiviteli részvénytársaság értesíti

a t. gazdaközönséget,

hogy irodáját Budapesten, Dalszínház-utca 10. sz. a megnyitotta és vajtermelésre vonatkozó bejelentéseket elfogad és vajszállítási szerződéseket köt; a vajátvételt azonban csak f. é. október hó 1-én kezdi meg.

Ennélfogva felkérjük a t. gazdaközönséget mielőbbi bejelentkezésre, mert egy vajtermelésre berendezendő tejgazdaság felszerelése tekintettel a már is beállott tömeges megrendelésekre legalább is 8 hetet vesz igénybe.

Részletes, az egész okszerű vajtermelést röviden tárgyaló szó- vagy írásbeli felvilágosításokkal legnagyobb készséggel szolgálunk.

A „Hungaria“ országos magyar vajkiviteli részvénytársaság igazgatósága:

Baró Jósika Gábor s. k.

elnök.

Kunkel Imre s. k.

vezérigazgató.

553 2—4

Szaftalan és nyomban száradó

Valódi csakis fél és 1 Kilos üveg-palackokban.

határozottan Christoph-féle lakk kéréndő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Ismeretvé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt használattal, mivel a kell-metlen szag és a lassú, ragadó száradás, mely az olajfészeknek és az olajlakknak sajátja, elkerültetik. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy akár maga végreheti a mázolás. A palló minden tárggyal felvitethető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fényezés,

sargasbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfészek fűdi be a pallót a egyuttal fényt is ad. Esért egyaránt al. simaható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden felület, korábbi mázolás stb.; van azonban

„iszta fényezés (színezetlen)

új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különösen parketre s olajfészekkel már lemosott egészen új pallókra való. Csak fényt ad, ennél fogva nem fűdi el a famaszót.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetig mtr. (két közepnyes szobára való) 5 ft. 30 kr., vagy 9/; márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a régre s a gyári jegyre, mivel ott a többi mint 150 éve létező gyármárkát sokféle utánzózzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Prága. K. Zürich. Berlin.

Csáktornyan:

CRAWER TESTVÉREKNÉL.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁKBERNÁT

órák és ékszerész Csáktornyan.

Főtér, az új takarékpénzár épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

**SVÁJCZI ZSEBÓRA-,
arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.**

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett

Házeladás.

Alsó-Domboruban a főtér kellő közepén fekvő

LAKHÁZ

családi körülmények folytán **szabad kézből előnyös feltételek mellett azonnal eladó.**

Ezen ház a következő helyiségekből áll: 4 szoba, konyha, éléskamra stb. és egy tágas

üzlethelyiségből

melyben most is jó forgalmu kereskedés van. -- Továbbá egy nagy **borpince** esetleg felszereléssel és a vi-rágzó borüzlettel átvehető.

Bővebbet a tulajdonosnál

Neufeld Henriknél

A - Domborun.

556 1—3